

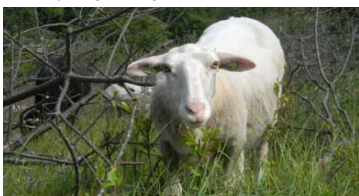

Het probleem

De Amerikaanse vogelkers is tijdens de 17^e eeuw vanuit Noord-Amerika geïntroduceerd in Europa als sierstruik en ter bevordering van houtproductie.

In Amerika komt de in de bodem levende schimmel *Phythium* voor die de verspreiding van de Amerikaanse vogelkers remt. Deze schimmel is afwezig in Europese bodems waardoor de Amerikaanse vogelkers zich snel kan verspreiden waardoor bestrijding nodig is.

Helaas werken de huidige bestrijdingsmethoden (zoals het gebruik van gif, afzagen en uitsteken) beperkt, waardoor de Amerikaanse vogelkers nog steeds voor problemen zorgt.

Onderzoeksmethode

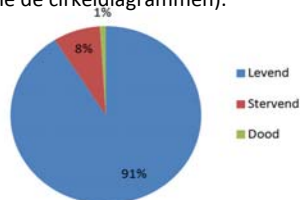
Deze boomsoort groeit in grote gedeelten van Nationaal Park Zuid-Kennemerland. Sinds 2008 heeft PWN een schaapskudde ingezet ter bestrijding van de Amerikaanse vogelkers. De schapen begrazen ieder begrazingsgebied twee keer per jaar gedurende twee weken. Dit wordt ook wel drukbegrazing genoemd. Drukbegrazing wordt vanaf 2008 voor het eerst toegepast in NPZK. Deze methode is nog niet eerder toegepast. Afgelopen zomer is onderzoek gedaan naar de effecten van schapenbegrazing op deze boomsoort. Om de invloed van schapenbegrazing goed te kunnen onderzoeken zijn transecten uitgezet. De transecten bestaan uit twee palen op een onderlinge afstand van 24m, met daar een lijn tussen.

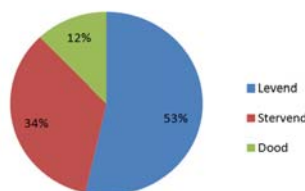
Alle planten die de lijn raken worden gemeten op onder andere: dikte, hoogte en gewicht; welk onderdeel van de boom is begraasd en voor hoeveel procent de boom is beschadigd; vitaliteit; hoeveelheid bladeren en de bedekking. Daarnaast de invloed van schapenbegrazing op andere, gewenste, inheemse plantensoorten onderzocht. Dit vond plaats door middel van een inventarisatie van alle plantensoorten die groeien in de begrazingsgebieden en in referentiegebieden. Per plantensoort is de bedekking ingeschat, vervolgens is onderzocht of deze in de loop der tijd toe- of afgenomen is.

Resultaten

Uit het onderzoek komt naar voren dat schapenbegrazing de groei van Amerikaanse vogelkers op verschillende manieren beïnvloedt. Een opvallend resultaat is dat de vitaliteit van deze boomsoort afneemt bij het toegepaste begrazingsregime (zie de cirkeldiagrammen).

Vitaliteit vogelkers zonder begrazing

Idem met begrazing

De schapen eten alle delen van de plant inclusief takken en bast. In het

voorjaar zijn de jonge bladeren favoriet. In begraasde gebieden wordt bijna de helft van de Amerikaanse vogelkers zelfs helemaal kaal gegeten. Gemiddeld gezien dragen de bomen in de referentiegebieden twee keer zo veel bladeren als de begraasde bomen. Door de afname van de hoeveelheid takken en bladeren neemt de oppervlakte die de Amerikaanse vogelkers bedekt binnen de begraasde gebieden af met 1/3^e ten opzichte van de niet begraasde gebieden.

In de begrazingsgebieden is het aantal inheemse plantensoorten en de bedekking van deze soorten iets gezakt (met twee soorten). Dit verschil is zo klein dat er niet gezegd kan worden dat schapenbegrazing een negatieve invloed heeft op de biodiversiteit.

Conclusie

Schapenbegrazing blijkt een goed middel om de verspreiding van Amerikaanse vogelkers te beperken. De effectiviteit van deze beheermethode kan verhoogd worden door de schapen in een zo klein mogelijk gebied, met dichte begroeiing van Amerikaanse vogelkers, in te rasteren. Ook kan deze methode worden gecombineerd met andere een andere beheermethode. Schapenbegrazing alleen zal onvoldoende zijn om Amerikaanse vogelkers te laten verdwijnen. Uit dit onderzoek komt naar voren dat deze methode geen negatieve invloed heeft op andere plantensoorten.

Bovendien is deze manier van bestrijding milieuvriendelijk en aantrekkelijk voor recreanten.